

[Ingerlise Koefoed]

jeg synes, der er brug for, at det offentlige udbygger og supplerer det kommercielle tilbud. Det er der på mange områder, og det er der også på dette område. Den offentlige kulturpolitik har bl.a. som et vigtigt formål at skabe svar på og modspil til meget af det, der skabes ud fra det første formål: at tjene penge på det.

Connie Hedegaard (KF):

Forslaget er ikke overflødigt, sagde fru Ingerlise Koefoed. Det er det selvfølgelig ikke i den forstand, at meningen med dette forslag er at give nogle flere penge til video-produktion. Men jeg synes bare, man skal sætte de 15 mill. kr. i relation til dansk films situation i al almindelighed. F.eks. er filmbranchens samarbejds- og idéudvalg kommet med et meget omfattende idékatalog, hvor producenter, biografudlejere og alle dele af dansk filmliv har kunnet blive enige om, hvad der skulle til for at gøre en ekstra indsats for dansk film og danske biografer lige netop nu, og de efterlyser 5-6 mill. kr. – det kunne de lave en utrolig masse for. Jeg synes, det er en prioritering, vi skal diskutere her. Det problem har fru Ingerlise Koefoed som ordfører for SF og som oppositionspolitiker ikke, men det problem har regeringen og dermed regeringspolitikerne jo, og det er vel i virkeligheden det, der skiller os her. Den økonomiske situation ændres naturligvis ikke af, at vi nu har fået en kulturminister, der hedder noget andet end den forrige, som fru Jytte Hilden prøver at antyde.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Det er fru Connie Hedegaards sidste bemærkninger, der bringer mig herop. Jeg synes, det har ligget i luften, at film og video er det samme og kan substituere hinanden. Det kan de ikke, og det ligger der heller ikke bag vores tilslutning til dette forslag. De kan supplere hinanden, men video er decideret noget andet, og jeg tror såmænd, at når folk sidder og ser »Borte med Blæsten« på video, får de faktisk lyst til at få den på det store lærred, så på den måde kan video være med til at ægge folk til at gå i biografen.

Selvfølgelig er vi i socialdemokratiet i høj grad opmærksom på den trængte situation, som dansk film står i, og derfor vil vi også

meget gerne medvirke til at skabe nogle ordninger, som kan give os flere danske film, fordi det er et godt kulturpolitisk tilbud i en tid, hvor vi vil blive bombarderet fra masser af udenlandske TV-stationer.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Selvfølgelig er video- og spillefilmsproduktion ikke det samme, men den kasse, hvorfra pengene til den offentlige henholdsvis videoproduktionsstøtte og filmproduktionsstøtte skal hentes, er nu engang den samme, og det er det, der er problemet her. Jeg er da godt klar over, at socialdemokratiet gerne vil have det hele. Det ville vi også gerne, hvis vi kunne få det, men vi må bare erkende, at kulturministeren beklageligvis ikke har så mange penge, og derfor må vi prioritere.

Påstanden om, at video skulle ægge folk til at gå mere i biografen, er det nu svært at finde dokumentation for.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Ganske kort til påstanden om, at vi vil have det hele. Nej, vi vil f.eks. ikke have påskepakken.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil gerne sige til fru Connie Hedegaard, at jeg også har set med meget stor sympati på det idékatalog, der er kommet fra filmverdenen, og vi er da også meget interesseret i at gå ind i et godt arbejde med hensyn til film, men det vil dog være svært for os helhjertet at støtte et forslag om en udbygning af filmens muligheder, hvis der ikke deri også indgår en diskussion om en forbedring af situationen på videogramområdet. De 15 mill. kr. er et tal, som vi har lånt fra mediekommissionens betænkning. Allerede for 3-4 år siden var man jo dér så fremsynet, at man kunne se, at der kunne være brug for det, der dengang hed en videofond, og det inspirerede os til vores første forslag.

Endelig må jeg sige, at der i vores forslag ud over dette, at folk kan sidde hjemme i biografen og se deres videogrammer, også ligger en anden mulighed, som jeg synes er